

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 7. ЈАНУАРА 1896.

БРОЈ 2.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

Ц е н а :

За Србију на годину	6 ДИНАРА
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

Доказано је, да је бобичаво свињско месо, употребљено за храну људску, један од најглавнијих проузроковача побољевању од пантљичаре и других болести.

Да би се спречила продаја бобичавог свињског меса за људску храну, — а на основу расписа господина министра унутрашњих дела од 17. Септембра 1892. године СМ 6722, наредбе управе града Београда од 20. септем. 1892. год. ЛБр. 1334. и тачке 6. члана 34. закона о општинама, — Суд општине београдске

Наређује:

1., Да све свиње, које се догоне у Београд ради продаје или се транспортирају из Београда, дужан је прегледати општински марвени лекар.

Овај преглед вршиће се на марвеном тргу сваког дана од 9 до 11 часова пре подне; а на железничкој станици и у приватним оборима вршиће се преглед, пошто се сопственик свињских брава предходно пријави за то општинском суду — кланичном одсеку. —

Прасад — сисанчад, не подлеже прегледу лекарском односно бобица

Преглед свиња вршиће, у рејону вароши Београда, искључиво општински марвени лекар, а свако друго ненадлежно лице, које се ухвати да врши преглед свиња, биће кажњено најстрожије по закону.

2., Сваки брав, који буде нађен да је бобичав, одузеће се од сопственика; на општинској кланици у присуству марвеног лекара заклати, месо, језик и срце од њега уништити а сланина и сало предаће се сопственику да истоци маст или прода сапунцији за кување сапуна.

3., Општински марвени лекар, чим на станици, марвеном тргу и оборима нађе бобичавог брава, — известиће о томе најближу полицијску власт, која ће одузети брава од сопственика и спровести на кланицу, где ће се са истим поступити у смислу наређења тачке 2-ге.

4., Тачно вршеће ове наредбе ставаљ се у дужност општинском марвеном лекару госп. Димитрију К. Кнежевићу.

Од суда општине града Београда 20. Децембра 1895. године АБр. 7580.

ТРАЖИ СЕ

једна већа засебна кућа или две омање у близини једна до друге

Грађевинско Одељење општине града Београда потребује од 1. маја идуће год. једну кућу под кирију, која има 14 видних одељења употребљивих за канцеларије.

Ова кућа треба да је по могућству у варошком кварту и у близини зграде општинског суда.

Исто тако могу се узети и две засебне куће у близини једна до друге, а у варошком кварту или у близини општ. суда, ако имају означени број просторија.

Пријаве треба поднети заједно са ценом и условима Управи грађевинског одељења општине града Београда најдаље до краја месеца јануара идуће год.

ГБр 2251. Из канцеларије Управе грађевинског одељења општине града Београда. 11. децембра 1895. год. у Београду.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

О овој експедицији Вукасовићевој немачки извештаји (1) кипте гневом на Црногорце — а по њима и г. Смичиклас (2) — окривљујући за неуспех Вукасовићев „treulosen Montenegrinern.“ У томе иду тако далеко, да окривљују Црногорце за незаузеће Скадра, јер се Личани бојали „vergrößereu von den Montenegrinern.“ Овом неуспеху Вукасовићеву не треба се чудити, јер се Црногорци нису радо предавали ма коме туђинцу — у овој прилици бечком ћесару — да се под његовим руковођењем боре противу Турака, знајући: да ће их ови оставити на немилост Ту-

рака, чим се с њима буду измирили. А врло је могуће да су зазирали од њих, с обзиром на Вукасовићево шуровање с Бушатлијом.

Сад да кажемо коју о стању у Црној Гори по одласку Вукасовићеву. Чим он оде, руски утицај доби пресудна значаја, томе највише допринесе рад Марка Ивелића Србина из Рисна, који је био у руској служби. Године 1789. на препоруку Ивелићеву ударе Требешани 29. јула на град Никшић, њима раније посла владика у помоћ Црногорце под Јовом Радонићем, свега их је било на 4 000 људи. Кад ове опазе никшићки Турци они се затворе у град. Црногорци чекаше дуже не би ли Турци испали из града и наишли на заседу, али, кад ови то не учинише, они запале и опустоше околину града, покупе стоку, убију 29 Турака и многе ране. На шест дана после овога подгорички папа испадне са 500 Турака у Кучи, попали 15 кућа па се врати. Да то освете дигну се Кучи 16. августа у друштву са Васојевићима, Пиперима и Белопавлићима, расте-рају подгоричке Турке и попале им усеве. (1)

Док се скадарски папа бавио на хрватској граници, Црногорци употребе ту прилику, па нападу на Подгорицу и Спуж. Чувши за то папа, при повратку из Босне с неуспешне војне, посла у напред 6 000 људи у помоћ опседнутим местима. Три хиљаде Црногораца поделе се у два одељења, па 14. новембра изненада нападу на 6 000 Турака са две стране, добар део њих потуку и ране а остале нагнају у бегство. При овом судару Црногорци изгубе 32 мртва и 41 рањеног. (1) У исто време Калици-папа из Албаније захтеваше од херцеговачких Турака 8 000 људи. Ови изјаве да ће дати храну, али земљу не смеју да оставе незаштићену од Црногораца. Син Османа Бегшатовића из Требиња са 300 људи потера 4 500 оваца и и 800 волова. За то дознаду Црногорци и њих 600 причекају их на граници код *Сивавине*, па их изненадним нападом разбију и упљачкају сву стоку. Ту убију Османова сина и 11 Турака, а остали се разбегну, немајући кад од страха да се одупру. (2)

(1) Freiwillige Theilnahme etc. S. 76—77.

(2) Smičiklas T. Pov. hrv. kn. II. стр. 365—367.

(1) Freiwillige Theilnahme etc. S. 296. — Милаков и Ћ Д. Истоп. Црне Горе, III. (Н. 6. ср. 173) стр. 155.

(1) Freiwillige Theilnahme etc. S. 311—312.

(2) На истом месту, стр. 311—312.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
Четвртак, 28. Децембра 1895. год.

Председавао председник београдске општине г. Михаило М. Богичевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: Ант. С. Пеливановић, Љуб. Марковић, Сава Цевајровић, Сергије Станковић, Јарослав Безуха, Дамњан Стојковић, Јосиф С. Јовановић, И. Ко-злић, Д-р Војислав М. Суботић, Дим. Милојевић, Мил. Ж. Маринковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице одборске држане 21. Децембра 1895. год. и примљен је без измене.

II

Председник извештава одбор да је према решењу одборском од 21. Дец. 1895. године. АБр. 7608 учињен протест противу рада Срп. Франц. друштва код самог друштва у Београду и код акционара у Паризу преко Српског посланства; да је друштво из Београда одговорило на тај протест актом АБр. 7628 у коме одриче општини право да такав протест улаже. Одбор је:

примио к знању овај одговор с тим, да ће доцније о њему донети суд кад буде добио извештај од Српског посланства у Паризу о овој ствари.

III

Председник извештава одбор, да су г. г. Линдлеј и Чоке писмом својим одговорили на решење одборско од 6. нов. 1895. и послали своје примедбе на одборску редакцију уговора. Одбор је одлучио: да се овај предмет одложи до прве седнице за овом.

IV

Продужење појединачног претреса правила за општинске фондове одбор је одложио:

до прве седнице како би се могао спремити приближан рачун о могућим приходима и расходима фонда пензионог и о годинама старости и службовању чиновника, који су сад у служби.

V

На предлог одборника г. Ант. С. Пеливановића, одбор је препоручио:

Наша скадарски враћајући се с остатком војске из Босне, дође у околину Никшића. Црногорци му, поседнув све кланце, спрече пролазак кроз Албанију; он им понуди 20 кеса злата, но ови то одбију. Пролазак кроз турско земљиште спречи му Махмуд Беговић, чијег је оца он раније убио, а кроз дубровачке пределе није могао, јер га тамо чекаху Бокели и Црногорци, те се тако паша мораде изложити великој опасности и оскудици у малој околини Никшића, немајући довољно хране.⁽¹⁾

Ова четовања продуже Црногорци и позно у зиму. Ради интересности ми ћемо још нека навести. Кад паде већи снег никшићки Турци пошљу своју стоку на Рудине по даље од Никшића. За то дознаду Црногорци, па се дигну њих 200, побију чуваре и сву стоку упљачкају, па се врате натраг. При деоби сваки добије по 4 говечета и 32 овце. Овај успех осколки Црногорце, те њих 3 000 нападну *Жабљак*, у путу освоје околна села, убију само 15 Турака и 27 њих ране, али за добију велику пљачку. У то Турцима дође

председништву да што пре спреми буџет за 1896. годину и поднесе га одбору на решење заједно са потребним податцима о пословима и чиновницима у појединим одељењима.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
30. Децембра 1895. год.

Председавао председник београдске општине г. М. Богичевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г. г. Дим. Довијанић, Д. С. Милутиновић, Сергије Станковић, Влад. М. Ђорђевић, Ј. Алкалај, Никола Бошковић, Јосиф С. Јовановић, И. Козлић, Н. Спасић, Ант. С. Пеливановић, П. Антоновић, Ђорђе Димитријевић, Стева П. Поповић, М. Штрбић, Дамњан Стојковић, Јарослав Безуха.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Децембра 1895. год. и примљен је без измена.

II

Председник извештава одбор, да је саопштио Линдлеју и Чокеу примедбе одбора на нацрт уговора о врховном надзору над грађењем кеја и канализације, учињене решењем одборским од 6. Нов. 1895. год. АБр. 7019; да су Линдлеј и Чоке писмом својим од 21. Децембра 1895. год. АБр. 7686. одговорили на те примедбе; да престају на додатке одборове члановима 2, 3, тач. 4, 5 и 8, чл. 5. последњи став у члану 8.; да на додатке одборове члановима 1, 3 тач. 3, 5, тач. 2, 7, 9, и 10 не пристају са разлога наведених у своме писму и предлажу другу редакцију истих додатака. По прочитању тих примедба и разлога одбор је после свестраног обавештења (код додатка члану 1. било је гласање и усвојена је редакција Линдлеја и Чокеа са 13 гласова против 4, један није гласао), одбор је решио:

усвајају се у свему примедбе Линдлеја и Чокеа на додатке одбора општинског нацрту уговора, а које су примедбе изложене у њиховом писму АБр. 7686, сем примедбе члану III, тач. 3., те да према томе има остати додаток одбора од 6. Нов. 1805. АБр. 7019 с тим, да се на крају тог додатка дода још и реч „и цени.“

помоћ из Скадра на 16 лађа по 40 људи. Ну Црногорци их примете за раније, нападну их при искрцавању и нагнају да се врате натраг. Заробе том приликом четири лађе и нађу у њима 38 мртвих, а много их је изгинуло при одступању.⁽¹⁾

Рат са скадарским пашом продужи се и почетком 1790. године. У марту те године крене се он из Подгорице са 12 000 људи, ну буде сузбијен; али при испаду из Спужа дочекају га Црногорци и побију му на 200 људи, ту паде и 23 Црногорца са војводом Ђурашковићем.⁽²⁾ У априлу Црногорци с Кучима ударе на Подгорицу и Спуж и разбију Турке, који им изађу на сушет. Да ту недађу освете скупе се околни Турци, али их Црногорци дочекају, па и њих разбију.⁽³⁾

Владика Петар I од народа прозван *свети*, старао се да се користи ратовањем бечких ћесара с Турцима, те да како год добије муниције. У тој намери посла Јосифу II почетком 1790. г. посланство у Беч. Они застану Леополда II који им,

(1) На истом месту, стр. 318—319.

(2) На истом месту, стр. 328.

(3) На истом месту, стр. 332—333.

На случај неспоразума односно избора председника изборног суда по члану 9 уговора, одбор пристаје, да тог председника именује Le Conseil Général des Ponts et Chaussées a Bruxelles.

Да се ово решење саопшти Линдлеју и Чокеу и на случај њиховог пристанка, да се уговор објави у општинским новинама и даље поступи по решењу АБр. 7019.

III

Председник извештава одбор да је суд општински саставио буџет за 1896. год. и подноси га одбору на решење.

Одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 3 (који су били за то, да се одмах у одбору пројект буџета решава) 2 нису гласали, решио:

да од суда састављени пројект буџета за 1896. год. прегледају заједно са судом одборници: г. г. Ант. С. Пеливановић, Н. Спасић, Љуб. Марковић и Дим. Милојевић и поднесу одбору свој извештај на решење.

Да суд општински умоли г. Министра Финансија да одобри, да буџет за 1895. год. вреди, докле год не буде готов за 1896. год.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Лекари општински, што су дужни да лече сиротињу:

1. Д-р Д. Т. Николајевић са станом у Јевремовој улици 36, лечи сиротињу у кварту *дорћолском* и *палилулском*

2. Д-р Ф. Рибникар са станом у пријеполској улици 21, лечи сиротињу у кварту *врачарском*.

3. Д-р Воја Ж. Ђорђевић са станом у Краљ-Милановој улици 19, лечи сиротињу у кварту *терзијском*, *варошском* и *савамалском*.

Лекари општински за санитарско-полицијски преглед и надзор, који врше и прегледе умрлих и издају посмртне листе:

рачунајући на њихове услуге, да „31 725 литара дебелог млетачки барута, 63 609¹/₂ литара олова, 137 000 комада кремена, 315 риса (ризми) хартије за фишеке, два топа с лафетима и са свом осталом опремом.“⁽¹⁾ Ову муницију владика је врло штедио — знајући, да су врло често страдали због немања исте — па њом је и разбио силна противника скадарског пашу. Док је паша мировао владика стиша које-како унутарње распре и крвне освете, па заведе извештан поредак. Већ године 1796. спреми се паша са 20 000 људи на Црну Гору. Њега дочекају 8 000 Црногораца код Слатине, па 11. јула у боју победе пашу, побију му 1 500 људи, па и самог њега ране. Да то освети, крене се Бушатлија у септембру исте године са 30 000 људи. После омањих неуспеха Црногорци

(1) Милаковић Д. Истор. Црне Горе, III. [Н. б. 173] стр. 156. — Песник — владика о томе вели [Слободјада, стр. 175]:

„Цар Леополд бесамртно
Живи славним спомињањем,
За прах што им даде исти
У витешку муку њину,
Којим силу те аждаје,
Од Војане тихоосне,
Раскрхаше, посјекосе.“

(1) На истом месту, стр. 312—313.

Д-р М. Хаџи-Лазич са станом у Југовићевој улици 9, за *западни Врачар*.

2. Д-р Влада Ђорђевић са станом на углу дворске улице и Марвеног трга (кућа пок. генерала Анђелковића), за *источни Врачар*.

1. Д-р Самуило Попе са станом у Душановој улици 45, за *кварт варошки и дорћолски*.

4. Д-р Милорад Гођевац са станом у Поп-Лукиној улици 4, за *кварт савамалски и теразишки*.

5. Д-р Јован Станковић са станом у Хилендарској улици 17, за *кварт палилулски*.

Школског лекара место је празно.

ОБЈАВА

Управни одбор удружења службеника београдске општине за штедњу, извештава све службенике београдске општине, да је се до данас уписало за чланове овог удружења 163 лица са 352 удела.

Ко би још од службеника београдске општине хтео се уписати у ово удружење нека се обрати благајнику друштвеном г. Милији Јовановићу, где ће се уписати и положити уплату. На овај начин вршиће се упис још само до 30. Јануара ове године, а ко се после тога рока пријави, мора се писменом молбом на управни одбор обратити.

5. Јануара 1896, год.
Београд.

УПРАВНИ ОДБОР

Деловод,

Председник,

Љуб. П. Ристић.

Ђ. Ж. Нешић.

Благајник,

Милија Јовановић.

ОБЈАВА

Општина београдска има од многих грађана својих да потражује за израђени тро-

га храбро дочекају и тако потуку, да погине и сам Бушатлија са још 2 000 Турака. Овом сјајном победом Црногорци зададу Турцима велики страх; самосталност утврде, а храброст им се расчује на далеко у свету. За ово владика добије из Петрограда орден Александра Невског.⁽¹⁾

Поред велике убојне спреме и огромне војске Јосиф II у овој години (1788.) није постигао очекиване успехе, поглавито због невеште управе над војском и великих болести, од којих му је боловало од јуна 1788. до маја 1789. године 172 000, а умрло 33 000 војника.⁽²⁾ Једини успеси у овој години јесу: заузеће Шапца; храбро напредовање Лаудона на граници Хрватске и заузеће Хоћима. — Банат је био сасвим опљачкан, а Београд још боље утврђен, што се Срба тиче, они су се изгубили у четничком ратовању, а уз то силан⁽³⁾ свет иселио се са покретном имао-

тоар или калдрму пред њиховим имањима. За овај дуг јемчи само имање, и општина има права према законима, да ово своје примање егзекутивним путем из имања наплати, без обзира на сопственика имања. (§ 465. гр. пост.)

Дешава се често, да се нови сопственик имања изненади, кад општина затражи од њега да наплати калдрму или тротоар саграђен раније, него што је то имање купио, те на тај начин постају спорови.

С тога суд општине београдске објављује грађанству, да је дуг за израђену калдрму или тротоар исти такав терет за имање, као што су интабулисани дугови, дужна пореза и дуг за водовод, и да непокретно имање служи општини као закона залога за наплату њеног примања као што то имање служи држави за залог за њено примање.

Према томе, при свакој куповини и продаји непокретног имања у Београду, уговорачи, ако не желе неприлика имати, треба да се изведу код општине београдске да ли и колико дугује дотично имање општини за калдрму и тротоар па да и тај дуг узму у рачун при погодби о куповини и продаји имања, јер општина неће се обзирати на одбрану новог сопственика.

Од суда општине београдске 16. Нов. 1895. год. АБр. 7086.

ПРИВРЕДА И ВИТЕШТВО

Колику бригу полажу Баварци на унапређивање ноњарства види се јасно из овога. Пре кратког времена нападали су посланици баварског министра војног *иуна два дана* само за то, што је једна војна комисија, која купује коње за војску, погрешила те купида и четири коња који су ојдребљени на страни. Читав је лом био у баварској скупштини тим поводом. Министар је се најзад бранио тиме, што

вином у Тесарију. Једино су Руси у овој години били срећни у рату с Турцима. Они су однели више сјајних победа над Турцима на Црномору и доњем Дунаву под врховном командом Потемкиновом. При заузећу *Исмаилова и Оцакова*, особито се одликовао прослављени руски генерал *А. Суваров*. У Молдавији заузму *Јаш* и утврде се на реци Пруту. — Крајем 1788. г. крену се Јосиф II с Дунава у Беч болестан и незадовољан, да се више никако и не појави на бојном пољу. Пре поласка Јосиф II размести војску у зимовнике. С Турцима у Београду и Србији би углављена нека врста примирија, кога су се обе стране придржавале по невољи,

у то не верује. Ван сваке је сумње, да је тај број куд и камо већи. О тој сеоби прота М. Ненадовић вели: „...крене се сав народ Сави. Тако исто и све оне нахије од Мораве, које су се с Турцима завадиле, своје фамилије спреме у Тесарију, а мушкарци остану у војсци. Ја добро памтим кад су ратоварили све на кола, заокупили стоку, па смо се онда сви кренули и дођемо у село Скелу према Купинову. Кожа ми се и сада јежи, кад се опоменем онога народнога преселенија, јер се још добро опомињем, како је народ ништао и мучио се.“ Веснило болести, која завлада међу преселеним народом овако описује: „За тим да је још већа пропаст и жалост, удари некаква болест у сав ово-странски народ те помре. — Не могу рећи да се половина вратила овамо, колико је онамо врешло.“ (Мемоари, стр. 19—20).

је наводио да је комисији подваљено, али то није ни у колико помогло да се интерпеланти задовоље и скупштина утиша. Сви говорници називали су министра најпогрднијим речима, чак су узвикивали да је министар издајник отаџбине и захтевали, да он да оставку а комисија да дође под ислеђење.

Доиста је овај догађај врло поучан; јер кад једна Баварска, у којој цвета индустрија, води толико бриге о унапређењу домаћег коњарства, шта онда остаје другим земљама, код којих је индустрија још у повоју и које су упућене првенствено на приход од сточарства.

Е, ал' за то су Баварци и постали богати, чувени и моћни, што не даду да њихов марјаш иде у туђу земљу. Заиста леп наук, нарочито за нас.

Артески бунар у Добричеву. — Господин министар Народне Привреде изволео је наредити да се на имању државног пастувског станишта у Добричеву (код Туприје) одмах отпочне бушење артеског бунара.

Добричевски завод оскудан је врло у пијаћој води, те ако поменути покушај донесе повољан резултат, и завод добије добру пијаћу воду, онда ће се важност Добричева знатно повећати.

Груписање имања државне ергеле. — Члан Главне управе свих Кола Јахача господин Коста Црногорац народни посланик, у друштву са још неколицином својих другова — госпоре народних посланика, поднео је још на дан 10. децембра прошле године Народној скупштини *предлог*, да се имање Управе Државне Ергеле групише и арондира. Народна Скупштина увиђајући како економну таџо и фискалну корист од тога предлога, одмах га је прихватила једногласно, и пошто је

на другим пак странама ратовало се и у позну јесен.

До сада се, при ратовању Аустрије с Турском, после годину, две или више дана ратовања увек, преко зиме и почетком пролећа, покушавало да се дође до мира међу зараћеним странама, на предлог оне или ове неутралне силе. Па тако је било и овог пута. Султан Абдул-Хамид беше склон да пристане на посредовања Француске, ну он умре 27. марта 1789. г. а нови султан Селим III. осујети то, затраживши повратак Крима као услов за даља преговарања. Он жељаше да поврати изгубљене земље па се напреже, да што већу силу истури против непријатеља. Хасанпаша видински имао је да напада на Русе у Молдавији; друго одељење посла у Влашкој; треће имало је за задатак да брани Београд и чува сву Србију; а Капуданпаша имао је да напада на Крим.

Како Руси, тако и Тесаревци спремали су се да се одупру Турцима на свима тачкама. Ове године (1789.) ратна срећа била је, као што ћемо видети, више наклоњена Јосифу II, него што је то било прошле године.

[1] Милаковић Д.: Историја Црне Горе, III. [Н. 6. 173] стр. 161—166.

[2] Sporschil J.: Neueste geschicht- der oeserreich. Monarchie, V. I. S. 404.

[3] Kallaу по разним изворима налази да број преселеника износи 25 000 [Gesch. d. Serben I. 276] али и сам

прошао кроз законодавни одбор, упућен је Краљевској Влади.

Сва је прилика да ће тај предлог још у току овог скупштинског сазива, постати закон, а тим пак законом не само да ће грла ергелска добијати знатно бољу храну, него ће се и администрирање Управе Државне Ергеле упростити са 30.000 динара годишње, што ни за далеко имућнију државу није никако за презирање.

О свему томе изашао је 30. новембра прошле године опширан чланак у 22-ом броју листа „Витеза.“ А и „Српске Новине“ донеле су сличан напис у своме 278-ом броју од 12. децембра прошле године.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство :

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на сиратове 0:20 д.
- б) За незидан шпархерд 0:20 д.
- в) За узидан 0:40 д.

- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0:50 д.
- д) За чишћење димњака од два сирата 0:20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0:10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0:10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0:20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на сиратове 0:75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу 7 — д.
- б) Гроб за одрасле 12 — д.
- в) Мала гробница 555:52 д.
- г) Велика гробница III реда 998:93 д.
- д) Велика гробница II реда 1099:93 д.
- е) Велика гробница I реда 1684:57 д.

III. Пражњење помијара и пужника:

- а) Од кубног метра 7:00 д.
- б) Од акова 0:35 д.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 28. Децембра 1895. год. до 3. Јануара 1896. год. допутовало 406 путника — одпутовало 327 путника.

Постојбина приспелих путника :															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Бесе и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. држава	Ван Европ.
МУШКИ	ЖЕНСКИ														
381	25	327	45	7	—	2	6	1	—	—	1	—	15	2	—

Занимање путника :											
Тезаци и економи	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Прекулаци и штеку.	Гостиони-чари	Интелиг. и војска	Ученици	Радењаци и помоћници	Пазари и бозарије	Надничари и слуге	Пролетаријат
37	57	158	2	13	10	47	9	18	3	15	—

3. Јануара 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

Он и ако је био оболео, ипак је и даље давао наредбе у ратовању противу Турака. Невешта команданта Ласција смени, а на његово место постави 80-годишњег старца генерала Хаџика. Војска је као и прошле године била размештена на свим тачкама против Турака. На граници данашње Србије непријатељства су позно отпочета, јер обе стране осећајући се неспремним, придржавале су се привременог примирја. Али на крилима дошло се и брзо до сукоба. Како нас интересују само догађаји који се збише у Србији, то ћемо се око њих мало више задржати а остале само ћемо опоменути.

Непријатељства су прво отпочета на граници хрватској; не помињући омање сукобе зауставићемо се на *Турски Градишкы*. Њу 23. јуна опседне Лаудон, прешавши на мосту који је преко ноћи наметио. Турци су се упорно бранили, и више јуриша одбили. Али Лаудон потуче помоћ која им иђаше из Бања-Луке, посада се после седамнајесто-дневне одбране уклони тајно ноћу, оставивши град противницима. Уз ћесарску војску под Лаудоном било је 700 босанских Фрајкораца под командом мајора *Бојановића*. У граду задобију 35 то-

пова и 260 центи барута. Лаудон остави ту нешто посаде, па се одатле упути у Срем ⁽¹⁾ Чешњи сукоби и даље су се дешавали на граници босанско-хрватској а и Махмуд-паша скадарски светио се за губитак Београда. У овим сукобима одликовали су се Ђесаревици, а нарочито разна одељења босанских Фрајкораца под командантом капетана: *Боројевића*, *Гвозденовића*, *Кушевића*, *Боговића* и других. *Вукасовић*, који је прошле године био у Црној Гори, са 4000 Фрајкораца покупљених по Далмацији, Хрватској, од босанских бегунаца и Личана нападао је чешће на Босну. Ове сукобе тек је зима прекинула, када се обе стране повукоше на зимовишта. ⁽²⁾

Тако исто су срећно водили Ђесаревици рат по Влашкој у друштву с Русима, где 31. јула код *Фокшана* одсудно потуку знатно одељење Турака, па и место заузму. ⁽³⁾

(Наставиће се)

[1] Србски легион, књ. 67. ч. IV. стр. 10—14.
 [2] На истом месту, стр. 6 10. — Freiwillige Theilnahme etc. S. 302 и 303. — Споменик срп. кр. академије II. стр. 10.
 [3] Sporshil J. Neuste Geschichte der oesterr. Monarchie, B. I. S. 406

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕШЛО ПРЕКО ОПШТИНСКОГ КАНТАРА ЗА 1895. Г.

Београд. 2. Јануара 1896. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		највећа	најмања
		дин. пр.	дин. пр.
345250	Арпаџика		
26588	Брашна кукурузна		
294087	Брашна пшенична		
729701	Вина бела (од лит.)		
810480	Волова		
1115	Воска		
6886	Вуне неправе		
53	” праве		
7848	Говеђине		
171527	Грожђа		
371524	Јабука		
238	Јагањаца		
5325	Јарића		
2,609645	Јечма		
25938	Кајмака		
14217	Кожа зечјих		
755697	Кожа јагњених		
5250	Кожа јарењих		
9768	Кожа овчијих		
10355	Коре брезове		
9014	Крава		
2,856550	Креча		
482391	Кромпира		
11848	Крушника		
114338	Крушака		
50757	Кудеље		
2,231708	Кукуруза		
3687	Купуса		
18086	Лоја ветопљеног		
846	Лука арпаџама		
70454	Лука бела		
269490	Лука црна		
2242	Масла		
25354	Масти		
31746	Меда		
3,341349	Овса		
76169	Ораја		
333092	Пасуља		
4433	Пекмеца		
17,573216	Пшенице		
225621	Ражи		
3735	Ракије ком. (од лит.)		
49005	Ракије ком. меке ”		
111985	Ракије шљ. љуте ”		
1,179049	Ракије шљ. меке ”		
1,455929	Свиња дебелих		
139285	Свиња средњих		
3,844240	Сена		
88040	Сира		
5772	Сир кашкаваљ		
809930	Цемента		
381766	Сламе		
3509	Сочива		
200	Сланине		
4226	Сува меса		
146169	Угљена дрвеног		
5,095010	Угљена каменог		
78782	Шишарке		
54107	Шљива сирових		
5,423294	Шљива сувих		
24150	Земље лончарске		
4787	Катрана		
84484	Разна поврћа		
32298	Трешања		
2749	Вење		
3149	Маслинки		
847	Мухари семена		
20487	Мекњиња		
191919	Разна воћа		
640404	Ситнице разне		
5598	Прасади		
360	Телаци		